

De Moppermeisjes

(EN HUN MOPPERPAPA)

Marcel van Roosmalen
Geïllustreerd door Geert Gratama

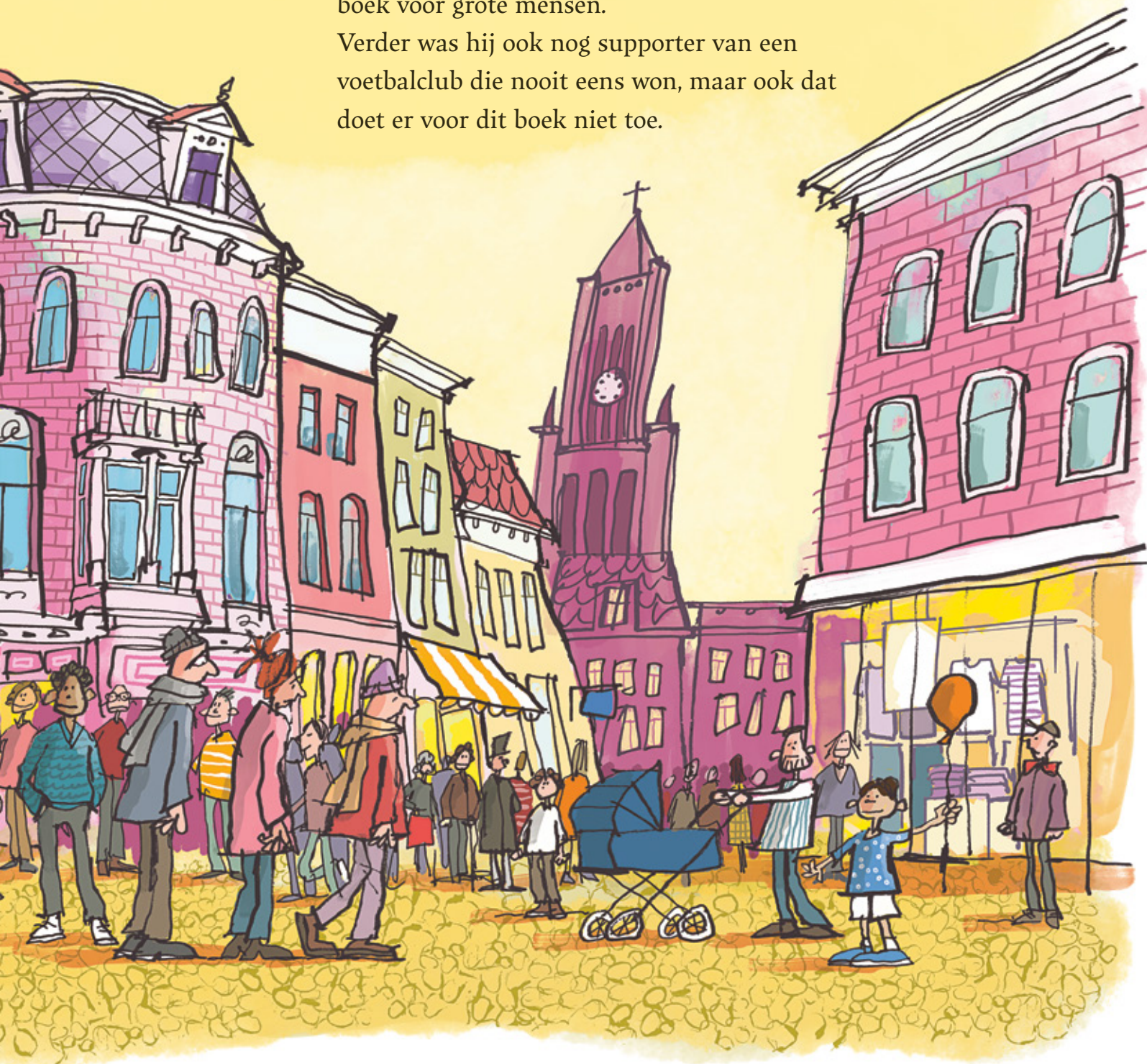

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Er was eens een man
die altijd mopperde...

Daarom werd hij **mopperpapa** genoemd door zijn dochters. Hij kon er niets aan doen, want waar hij was geboren had iedereen wel wat te klagen. Dat kwam omdat zijn stad in een oorlog compleet was verwoest, maar dat is meer iets voor een ander boek voor grote mensen. Verder was hij ook nog supporter van een voetbalclub die nooit eens won, maar ook dat doet er voor dit boek niet toe.

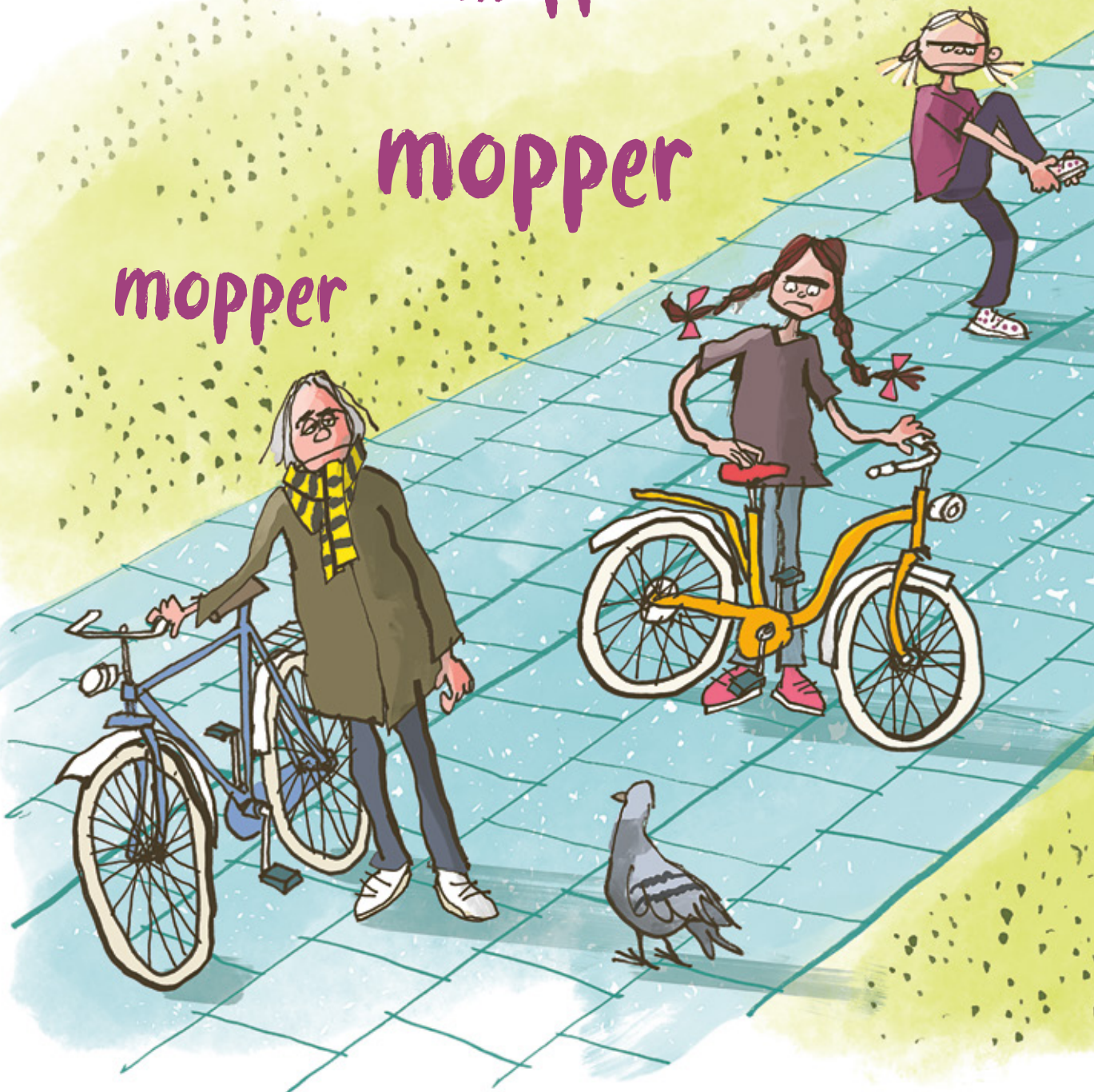
Wat je wel moet weten is dat hij een lieve vrouw had. Samen hadden ze drie dochters, die de moppermeisjes werden genoemd. Het was niet zo dat mopperpapa en zijn lieve vrouw hun dochters erg hadden verwend, ze waren gewoon zo. Het mopperen ging de hele dag door, er kwam geen eind aan. Geen zin in school, eten niet lekker, schoenen te klein.

mopper

mopper

mopper

mopper

mopper

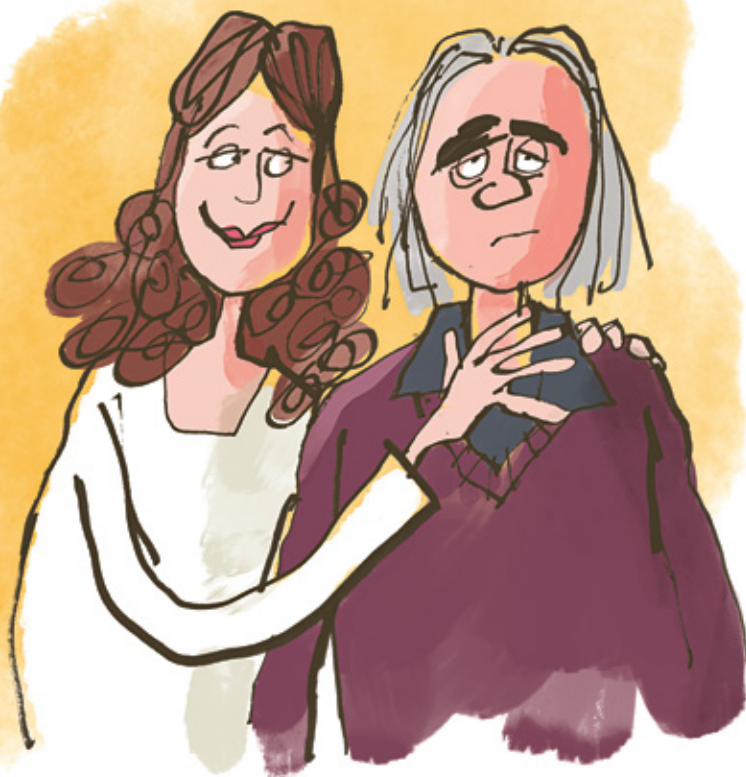

Hoe hij ooit aan die lieve
vrouw was gekomen,
wist niemand.

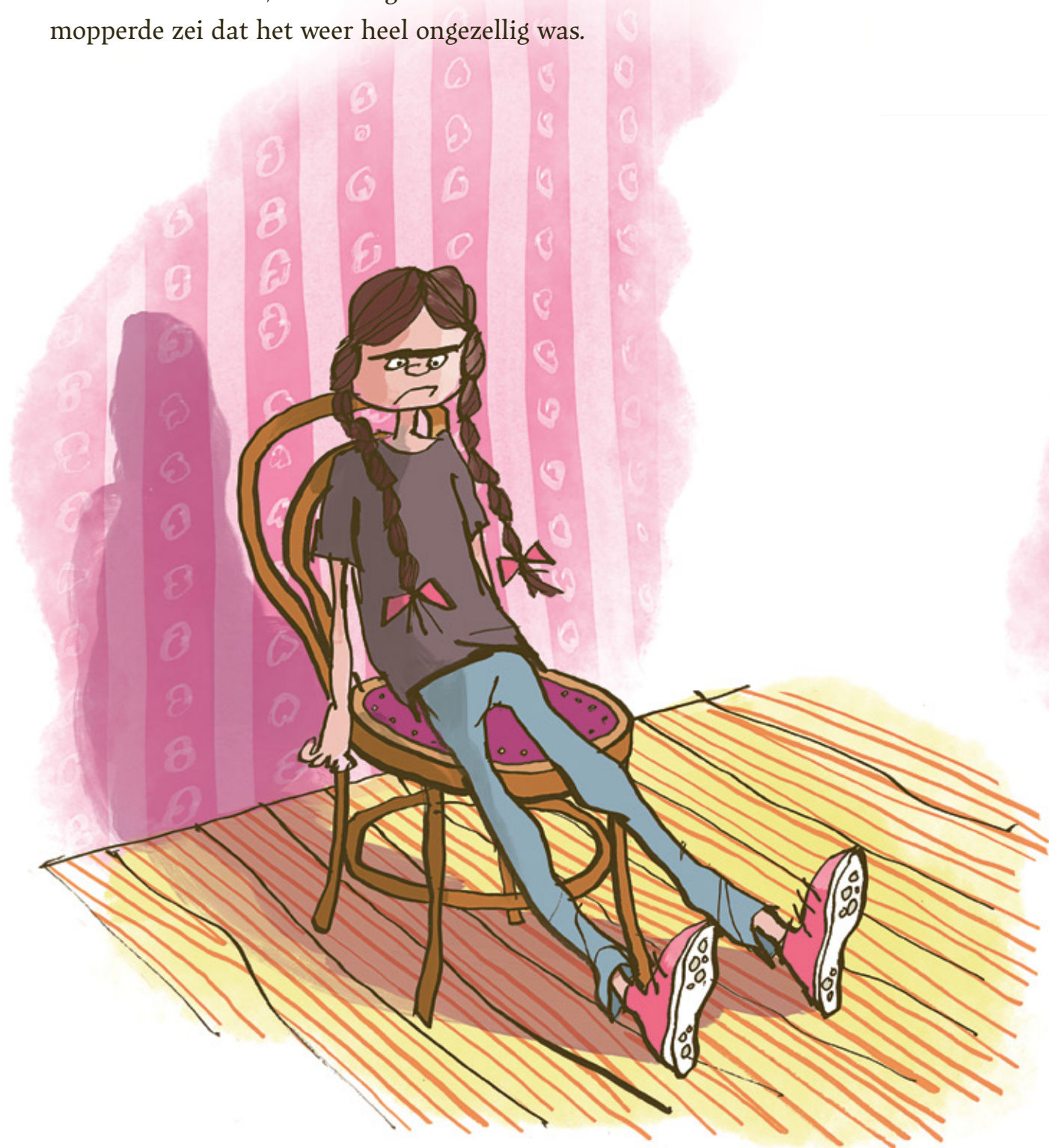
Ze was in alles het tegenovergestelde
van mopperpapa en als ze aan haar
vroegen waarom ze voor zo'n mopperpot
had gekozen, antwoordde ze:

'Ik kan om niemand zo hard lachen
als om hem.'

'Ik wilde dat iedereen er zo over
dacht,' klaagde mopperpapa.

Zuurtje, hun oudste dochter, was tien jaar. Ze zat in groep 7 van basisschool De Mierenhoop en had lange, bruine vlechten. Niets was goed genoeg voor haar, ze wilde altijd meer en beter of het beste. Als het niet ging zoals ze het wilde, verpestte ze de sfeer voor iedereen, net zolang totdat de lieve mama die zelf nooit mopperde zei dat het weer heel ongezellig was.

De middelste dochter was acht en had sproetjes, niet een paar maar een heel gezicht vol. Omdat ze nooit ergens zin in had en eindeloos kon dreinen, werd ze **Zeurtje** genoemd.

Ten slotte was er **Zwammetje** van vier. Ze hield niet van douchen of in bad gaan en het lukte haar nog altijd niet om haar eigen veters te strikken. Maar vooral vond ze al het eten dat ze thuis kreeg voorgeschoteld heel erg vies. Als ze bij andere mensen hetzelfde op haar bordje kreeg, vond ze het opeens wél lekker. De enige dingen waar ze blij van werd waren snoep, trampolinespringen en nog meer snoep.

